

אלהי. נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה בראתה. אתה יצרתה. אתה נפתתה בי. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני. ולהחזירה בי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. רבון כל המעשים אדון כל הנשמות: ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. פוקח עורים:
 רוף אתה ה' אלהינו מלך העולם. מלביש ערמים:
 ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. מתיר אסורים:
 ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. זוקף כפופים:

דברים (פרק כו)

(א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה:
 (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלקיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכון שמו שם:
 (ג) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו:
 (ד) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלקיך:
 (ה) וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב:
 (ו) וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:
 (ז) ונצעק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו:
 (ח) ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים:
 (ט) ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
 (י) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלקיך והשתחוית לפני ה' אלקיך:
 (יא) ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:

ספר מורה נבוכים - חלק א (פרק כה)

'שכון'. ידוע כי ענין זאת המילה הוא התמדת העומד במקום אחד: "והוא שוכן באלוני ממרא", "ויהי בשכון ישראל" - וזהו הידוע המפורסם. וענין השכינה במקום הוא התמדת העומד במקום אחד במקום ההוא ...
 ולפי זאת ההשאלה הושאל לאלוק ית' - כלומר: להתמדת שכינתו או השגחתו, באיזה מקום שהתמידה בו השכינה או בכל דבר שהתמידה בו ההשגחה ...

אבות (פרק ד משנה א)

בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר (תהלים קי"ט) מכל מלמדי השכלתי איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר (משלי טו/טז) טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר (תהלים קכ"ח) יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא איזהו מכובד המכבד את הבריות שנאמר (שמואל א' ב') כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו:

ירמיהו פרק ט

(כב) כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:
 (כג) כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם ה':